

■ Grajdurile lui Augias pot fi curățate

PAGINA 3

■ MINISTRUL DE EXTERNE AL ELVEȚIEI:
"Va fi nevoie de o minune pentru un acord
rapid cu UE referitor la tranzacțiile
transfrontaliere cu acțiuni"

PAGINA 4

■ SIERRA QUADRANT,
ADMINISTRATOR JUDICIAR
ELCEN: "Modificarea legis-
lației, ultima șansă ca siste-
mul de termoficare să evite
colapsul"

PAGINA 6

■ ÎN PRIMA JUMĂTATE A ANULUI

Orbis a înregistrat venituri de 155,3 milioane euro

PAGINA 14

■ HSBC își demite directorul executiv și taie
4.000 de posturi

PAGINA 16

GRAM AUR = 198,9510 RON

FRANC ELVEȚIAN = 4,3556 RON

EURO = 4,7334 RON

DOLAR = 4,2454 RON

Noi culmi ale nebuniei dobânzilor negative

"Jerome Powell ne-a dezamăgit", a scris președintele american după anunțul Federal Reserve privind reducerea dobânzii de politică monetară cu doar 0,25 puncte procentuale. Donald Trump a decis să forțeze mâna conducătorului băncii centrale americane, prin anunțarea unor noi tarife pentru importurile din China, care ar implica necesitatea continuării procesului de reducere a costurilor de finanțare.

Din păcate, nu mai există niciun fel de garanție că o astfel de decizie va conduce la stimularea economiei reale. Mai mult, se pare că o nouă rundă a relaxării monetare, când a fost parcursă doar o mică parte din calea către "normalizare" în Statele Unite, iar în Europa nici măcar nu s-a făcut primul pas, nu mai poate "stimula" nici piețele financiare, pe fondul unei lipse tot mai severe a "euforiei".

În aceste condiții "investitorii" s-au îndreptat, din nou, către obliga-

țiunile guvernamentale în căutarea unei siguranțe iluzorii, pentru care plătesc tot mai mult și sunt gata să accepte pierderi tot mai mari.

Cele mai recente date de la Bloomberg arată că valoarea nominală globală a obligațiunilor cu randamente negative a depășit 14,5 trilioane de dolari la sfârșitul săptămânii trecute, după o creștere de circa 600 de miliarde de dolari doar în ultima zi și de circa 860 de miliarde în toată săptămâna (vezi graficul 1).

Conform datelor de la Bloomberg Research, ponderea obligațiunilor guvernamentale care "oferă" randamente negative a ajuns la 26,3% din totalul global, un nou record.

Acesta este contextul în care în presa financiară internațională au început să apară tot mai des afirmații de genul "randamentele negative reprezintă noua normalitate de pe piețele obligațiunilor".

(continuare în pagina 7)

GRAFIC 1:

Valoarea nominală a obligațiunilor cu randamente negative la nivel global (tril. USD)

PREZENȚI LA CONSTANȚA

Americanii de la GPS și Amerocap, discuții pe marginea preluării Oil Terminal

● "Foarte puține lucruri ne-au transmis investitorii despre ce ar vrea să facă, doar că «vrem să investim», să facem, să dregem", ne-a spus o persoană prezentă la AGA

Accionarii Oil Terminal (OIL) au luat act, în ședința de ieri, de propunerea investitorilor americani Global Petrol Storage (GPS) și Amerocap, care vizează preluarea pachetului majoritar la compania de stat sau crearea unei companii mixte, destinate de americani, ce ar urma să preia capacitatea de depozitare a companiei, potrivit unui raport transmis ieri Bursei de Valori București (BVB).

La adunarea generală de la Constanța, acționarii au asistat la o prezentare a unui reprezentant al Amerocap, care a expus acționarilor OIL intenția celor doi investitori, în mare parte aceeași propunere din scrisoarea dată publicității de companie luna trecută.

În adresa semnată de șefii GPS și

Amerocap, ce oferea o "indicație de interes neangajantă" către compania de stat, se menționa că potențialii investitori sunt dispuși să investească 100 de milioane de dolari din fonduri proprii pentru modernizarea activelor și majorarea capacității de depozitare și eficientizare. Americanii propuneau în scrisoarea un plan de afaceri pentru creșterea veniturilor OIL, reducerea costurilor și aducerea activelor societății la cele mai înalte standarde internaționale de calitate și eficiență. Conducerea terminalului petrolier din Constanța poartă discuții de trei ani cu americanii.

MIHAI GONGOROI
(continuare în pagina 4)

SANCTIUNI DE 54 MILIOANE EURO

Asigurători, amendați pentru cartel în Portugalia

Autoritatea de concurență din Portugalia, AdC, a amendat recent patru companii de asigurări cu un total de 54 de milioane de euro (59,6 milioane de dolari) pentru "practici de cartel", în urma unei investigații de lungă durată, anunță Reuters.

Cele mai mari amenzi au fost impuse succursalei locale a Zurich Insurance Group din Elveția și asigurătorului portughez Lusitania, conform anunțului făcut săptămâna trecută de AdC, care a adăugat că în cazul celorlalte două societăți, Fidelidade și Multicare, amenziile au fost reduse întrucât acestea au depus cereri de clemență pe motiv că au ajutat în derularea anchetei.

Un al cincilea asigurător, Seguradoras Unidas, a evitat amenda întrucât a fost prima societate care a

formatul o cerere de clemență.

AdC a precizat că toți cei cinci asigurători s-au înțeles în privința prețurilor pe care le-au prezentat clienților mari (corporate) pentru asigurările de sănătate, auto și accidente de muncă. Cartelul a presupus stabilirea prețurilor oferite la un anumit nivel, astfel încât asigurătorul să-și păstreze clienții, potrivit AdC.

Anchea a fost lansată în luna mai 2017, în urma solicitărilor de clemență formulate de Seguradoras Unidas și Fidelidade. În lunile următoare, AdC a efectuat raiduri la sediile din Lisboa ale tuturor asigurătorilor implicați.

A.V.

(continuare în pagina 4)

OMUL SF(M)INTESTE LOCUL

Cum a ajuns Cișmigiul monument istoric

NICUȘOR DAN:

"Pe surse, aceste proiecte prevăd defrișarea a peste 700 de arbori în anumite zone. Din informațiile pe care le am, nu există studii care să justifice aceste intervenții. De asemenea se propune amplasarea unor obiective comerciale – chioșcuri și tot felul de lucruri – care nu se potrivesc Parcului Cișmigiu".

GABRIELA FIREA:

"Dacă cineva are de gând să facă defrișări, pleacă acasă. Oricum nu se va face așa ceva cu acordul meu. Sunt unul dintre oamenii care a militat și în Parlamentul României, ca senator, să nu se taie niciun copac de niciunde. Cu atât mai puțin aș fi de acord să facă ceea ce spun ei dumneavoastră: defrișări masive, să intrăm cu buldozere, să nu mai intre nimeni în zonă".

Fotoreportaj de MAKE

Bunica mea era cu zece ani mai tânără ca mine, când m-a dus prima oară în Cișmigiu.

Am 68 de ani, dar, în 1954, aveam 3, iar eu 58. Bucovineană blândă, subțire, cu ochi albaștri, nu m-a certat niciodată, deși preferatul ei era frate-miu (vorbea Yiddish, dar mă făcea "jidan", - mi-a spus că, în pruncie, părul meu bătea în roșu).

Mă ducea la porumbel, la Buturuga, - pe locul instalațiilor de acum pentru jocul copiilor era nisip și pietriș mărunț și copiii de vârsta mea să-

pau gropițe și ridicau movilele și te puteai așeza la lucru și nimeni nu scotea nici o vorbă ore în șir, luai lo-pățica unuia și nu protesta, o lăsa și apucași gălețușa altuia, nu exista nici o ceartă, orice observator ar fi considerat că avem un scop comun pe care nu-l putem atinge decât printr-o contribuție susținută, coordonată și colectivă.

Veneam dimineața și plecam la prânz fericit, locuiam alături, pe Izvor, acum casa noastră, ca de altfel întreg cartierul și familia mea de atunci au fost demolate de Ceaușescu și de viață.

Cred că bunica m-a dus la Cișmigi-

giu o singură vară, pentru că, în toamnă, am primit derogare de vârstă și am fost acceptat în grupa mică, la grădiniță. Era vârsta la care copiii mi-au arătat într-o curte din vecini, plină cu flori de balbă, un moșneag cu barbă albă, pe un scândal - "Este Moș Gerilă de vară!", mi-au șoptit.

După opt ani, am fost admis la programul extracurricular al Liceului de Arte Plastice, vizavi de Catedrala Sfântul Iosif (pentru clasele V-VIII, pe atunci nu existau și ore teoretice, doar desen, pictură și sculptură); intram în Cișmigiu pe lângă Liceul Lazăr, străbătusem economic altele sim-sim-sim, ca la raliuri, calculând tangentele curbile interioare și ieșeam

pe lângă lacul cu lebede și rațe, (mult mai târziu am remarcat "Izvorul Eminescu"), urcând cascada de trepte din spate.

Uneori, făceam drumul dus-întors de două ori, aveam antrenamentul de baschet, de vreo trei ori pe săptămână, cu echipa Școlii Germane, în sala de sport din curtea Catedralei.

Îmi amintesc bucuria admiterii în clasa a V-a; (37 de ani mai târziu, scena s-a repetat cu fiica mea cea mică, a dat admiterea în clasa a V-a la același Liceu, am ridicat-o să vedem rezultatele împreună și când i-am spus "Ai intrat!", tot corpul ei micuț s-a cutremurat, de era să o scap din brațe).

(continuare în pagina 5)